

Roa

Vogter

Det er vogternes opgave at beskytte samfundet mod ydre og indre fjender. Vogterne beskytter også vismændene og sørger for, at deres bud bliver håndhævet.

Førstevogteren er vogternes øverstkommanderende.

Det er ikke tilladt for samfundets vogtere at have tætte familierelationer, herunder ægtefæller, i deres embedsperiode, idet deres maske er i en særlig udsat position.

Maskeforventninger

Vogtermasken er resolut, vred og barsk. Vogteren adlyder vismændenes bud uden spørgsmål, og arbejder for samfundets beståen, både indadtil og udadtil.

Arbejdermaskerne er underlagt vogternes autoritet.

Roa

Vogter, 39 år

Oth kravler fra udkigsposten ned til Roa, der står og venter. "Er det noget alvorligt?", spørger Roa. Oth ryster på hovedet, "Blot en barbarkaravane". "Så hvad gør vi?", spørger Roa, selvom hun godt kender svaret. "Det samme som altid. Et hurtigt angreb, før de opdager noget. Det er det, der er vores pligt som vogtere", siger Oth

med en snert af irttesættelse.

"Selvfølgelig, jeg tænkte bare på, om Alis skulle handle med dem", kommer det fra defensivt fra Roa.

"Hun skal fandeme ikke bringe det pak ind i vores midte. Det er slemt nok, at hun er en af dem og dagligt sviner en af vores masker til ved at bære den. Hent de andre; vi kan nå at være tilbage ved middag, hvis vi skynder os". Et øjeblik mødes deres blikke gennem maskernes sprækker, et af de dybe øjeblikke, inden Oth nikker, og Roa vender rundt for at hente resten af vogterne.

Roa

Du har været vogter i mere end 20 år, og efterhånden er vogterembedet blevet til mere end et job, det er en livsstil. Du lever og ånder for det fællesskab, der gennem årene er blevet opbygget internt i vogtergruppen. Du ER vogter, og det vil du blive ved med til den dag du dør, hvad enten det er af alderdom eller fordi nogen forsøger at tage masken fra dig.

Som vogter er det dit job at rydde op i al det beskidte, der truer jeres samfund, hvad end det er barbarer eller folk i samfundet, der forbryder sig mod deres maske. Det er et tilfredsstillende job, for du kan umiddelbart se resultatet af jeres arbejde – samfundet vokser i velstand og overlegenhed i forhold til alle de omkringliggende samfund. Det er en daglig glæde for dig, når du patruljerer gaderne eller forsvare grænserne, at opleve den anerkendelse og respekt, vogterne nyder fra borgerne. De ser også den store forskel vogterne gør i samfundet, i dag såvel som dengang Den Store Bor iførte sig sin første maske. Bor forstod, hvad der skulle til for at redde samfundet. Den Store Visionærs tanker fungerer stadig i dag, og det er din fornemmeste opgave i livet,

at samfundet skal blive ved med at følge Den Store Bors vej.

Roa ligger sammenkrøbet i fosterstilling og tuder som et lille barn. Blodet på hendes hænder blander sig med hendes tårer. I frustration har hun slået og sparket på barakkens vægge, og råbt og skreget i vrede, men ingen har lukket hende ud af det lille rum. "Hvad fanden skal jeg med den lortemaske, jeg vil ikke være vogter, jeg vil ikke, jeg vil ikke, jeg vil ikke!". Hun er udmattet og ulykkelig. Efter mange timer går døren endelig til rummet. Det er førstevogteren, Oth. Roa ser skræmt og trodsigt op på ham, men han virker ikke sur. Han stryger hende over håret. "Jeg forstår hvordan du har det, du skal ikke være ked af det, det hele skal nok blive godt". Oth begynder at fortælle Roa om dengang, han selv fik sin første vogtermaske. Hans stemme er så blid, og hans øjne så følelsesfulde. Den nat holder Oth om Roa for at trøste hende.

Du var kun 15 år, da du fik din første maske, og Oth var 36. Du var en stædig og temperamentsfuld teenager, der bestemt ikke havde tænkt sig at tage en vogtermaske, men da det kom til stykket havde

Roa

du ikke noget valg. Måske var det Oths venlighed mod dig, der fik dig til droppe din sabotage af masken. Han var striks, og forventede det samme af dig, som af de andre vogtere, men lige så snart I var alene, var han helt anderledes. Det var som om, han gav dig lov til at se ind bag sin hårde facade, og se et smukt, stolt menneske inde bag ved. Han gjorde dig tryk, og i lang tid efter din første nat i barakken, holdt han om dig om natten, hvis dagens begivenheder havde været en tand for barske. Det var derfor du forelskede dig i ham. Det var ikke sådan i starten, han var jo gammel, og mere som en far, men det kom langsomt snigende. Når I lå der sammen, om natten, lå du nogen gange vågen, og forestillede dig, at han vendte dig rundt mod sig, og rørte ved dig med sine stærke hænder. Det var som om stemningen mellem jer om natten gradvist blev mere intim, uden at nogen af jer gjorde noget fysisk. Ikke før *den* nat, hvor han vågnede, fordi du pressede dig ind mod ham. Han lå helt stille i mørket, men du vidste han var vågen, og du kunne mærke, at hans krop reagerede på din nærhed. I lå sådan længe. Pludselig gik han, og denne gang

kom han ikke tilbage, selvom du græd.

Det var sidste gang, han lå hos dig om natten. I har aldrig talt om det, men i lang tid efter den nat, undgik han dig, og der var et sørgmodigt blik i hans øjne. Din forgabelse i ham blev derimod ved med at vokse. Du lappede hans opmærksomhed i dig, og alle dine handlinger, var et forsøg på at få et blik og et anerkendende ord fra den store mand. Alt hvad du gjorde, var ud fra en betragtning om, hvordan Oth ville have gjort, og du lærte at handle og tænke som din førstevogter.

Roa skyder en hel familie ned med kun én geværssalve. Ikke dårligt, når man tænker på, hvordan de pilede rundt som skræmte dyr. Kampen slutter overlegent. Om aftenen sætter Roa feltkøkkenet op, vogterne er nødt til at overnatte i ørkenen i nat, for de er langt væk hjemmefra. "Skal du have en hånd med?", Kub betragter smilende Roa, der slæber kasser med rationer fra jeepen til det midlertidige køkken. "Hold da kæft, ser jeg måske svag ud?!", spytter Roa krigerisk. "Skrid du hellere ud og begrav de døde, før de begynder at lugte og tiltrækker alle

Roa

deres venner”, kommanderer hun, og vender Kub ryggen. Han sjokker slukøret ud i mørket for at udføre hendes ordre.

Der gik ikke mere end en halv maskegeneration med din første vogtermaske, så gjorde Oth dig til sin næstkommanderende. Det har du været lige siden. For det meste indebærer den titel, at du står for det praktiske i barakken, koordinering af rengøring, vedligeholdelse af udstyr, og så videre, men titlen indebærer også, at du tager beslutninger, når Oth ikke er i nærheden. Din titel, og det faktum at du er stædig og kompromisløs, yder dig stor respekt blandt drengene - det kalder du dine vogtere.

I har et helt specielt sammenhold i vogtergruppen. Alle arbejder for gruppens bedste, og det er påkrævet, for det er nødvendigt at I stoler på hinanden og bekymrer jer om hinanden. I skal trods alt dække hinandens røv i kampen mod barbarerne.

Gruppens overlevelse og succes kommer i første række. Du er omdrejningspunktet i flokken. Det er dig vogterne kommer til, hvis skoen trykker, fysisk eller psykisk, for du er lettere at tale med end

Oth. Du tager dig af din drenge, sørger for de er mætte og tilfredse, arrangerer biograftere og hyggeaftener, alt sammen så sammenholdet styrkes. Vogterne er ligesom et lille samfund i samfundet. I din verden er dine drenge det vigtigste, endda vigtigere end samfundet udenfor barakken, for hvad ville samfundet være værd, hvis du ikke havde flokken? Derfor gør det nært forestående maskeskift dig også urolig – du har ikke lyst til at flokken skal splittes. Det er så besværligt at oplære nye vogtere. Den nuværende vogtergruppe fungerer helt fantastisk, de to nye, Kub og Am, er faldet godt til. Du ved, at der er stor chance for udskiftning ved maskeskiftet, men hvis alle vogtere står sammen, jer mod dem, så kan de ikke røre jer.

Den er gal igen. Bor flygter fra sit seneste vredesudbrud. Han løber ind i barakken. Skabet må stå mål for efterdønningerne, men ikke Roas seddel. Der går dog ikke lang tid, før døren går op, og Roa kommer ind. Myndigt får hun sat Bor ned på sengen og sig selv ved siden af. Hun kigger ham dybt i øjnene. Bors ansigt er stadig oprørt. Uden et ord mellem dem, lægger Bor sig ned i Roas skød.

Roa

Med kroppen i fosterstilling falder Bor ned. Hans mund glattes og musklerne i hans krop slappes for en stund.

Bor er vogtergruppens dygtigste kæmper, og det er derfor Oth insisterer på at beholde ham i flokken, ja og så fordi Bors far, Lup, og Oth var gode venner og havde kendt hinanden hele livet. Oth følte sikkert, at han skyldte Lup at se efter sønnen. Bor fik sin maske udenfor et maskeskift, fordi Lup pludselig døde af et hjerteanfald. Tilsyneladende havde Bor taget sin døde fars maske på, og i stilhed overtaget hans vogterjob med Oths accept

Du og Oth skændes aldrig, men det gjorde I den aften, hvor Bor var gået amok for første gang. Adskillige vogtere havde fået knubs i kampen mod den hysteriske knægt, og du følte, at Bor var en trussel for flokken, både fysisk, men især for følelsen af sammenhold. Ingen af jer forstod rigtigt, hvad Bors sygdom gik ud på, men modsat Oth følte du dig skræmt over Bors manglende evne til at kontrollere sig selv. Oth fik selvfølgelig sin vilje igennem med hensyn til at beholde Bor.

Mere af nød end af lyst satte du dig for, at hvis Bor skulle blive i flokken, måtte du lære at kontrollere dette inferno af vrede. Det gik dog lettere end forventet. Bor viste hurtigt en stor interesse for dig, han mindede til tider om en lille hundehvalp, som adlød dine og Oths mindste vink. Du opdagede hurtigt, at Bor blev skræmt og forvirret, når han ikke havde klare instrukser og en struktureret hverdag. Og så forstår han ikke ironi og abstraktioner. Sedlen på skabet i barakken gjorde underværker. En sølle lille seddel med instrukser løste med et slag de fleste af de problemer, I oplevede med Bor, og han begyndte at udfylde sin funktion ganske godt. Han blev mere forudsigelig, som alle mennesker burde være, og så accepterede han sin plads.

Når Bor går amok, er du den eneste, der rigtigt kan dæmpe hans temperament. For det meste starter han med at ruske i folk, der frustrerer ham, men du er bange for, at han en dag kan gøre alvorlig skade på en af borgerne. Derfor har du gjort det til en vane, altid at være orienteret om hvor Bor befinder sig, og altid have et øre i hans retning, så du kan gribe ind, hvis tingene går over gevind. Så

Roa

gælder det om at få øjenkontakt med Bor, få synderen udenfor Bors synsfelt og lade Bor ligge med hovedet i dit skød. På den måde slapper han af, og en gang i mellem kan I snakke om, hvad der skete. Bor overrasker dig ved nogen gange at forstå ting, man ikke troede han kunne, bare du forklarer ham det stille og grundigt.

Med tiden er du kommet til at føle stor ømhed overfor Bor. Han er ligesom den søn du aldrig fik, og han har brug for din beskyttelse, men du ved, at Bor ikke ser på dig som en mor, men snarere som en kvinde. Derfor er det vigtigt, ikke at sende signaler til Bor, som han kan misforstå. Det ville være frygteligt, hvis Bor skulle vende sin vrede mod dig en dag, fordi du afviste ham.

Roa registrer øjeblikkeligt, at der er problemer, da hun hører skænderiet, og hun iler i retning af lyden. Am er allerede over synderne, men Oth har passeret ballademagerne i højt tempo. Roa ser straks hvorfor. Game, den øverste vismand, den fremmeste i samfundet, er gået forbi skænderiet uden at gøre noget. Roa er lamslået. Oth griber fat i Game og stiller hende til regnskab. Roa og Kub slutter op bag ham –

Am kan sagtens klare ærterne alene. "Hvorfor gjorde du ikke noget?", nærmest råber Oth. "Rolig nu, jeg orkede virkelig ikke at blande mig i det", siger Game, og drejer sig for at gå uden om ham. Oth griber vismandens arm, for at hun ikke skal gå, og det er først, da Game synker sammen for øjnene af dem, at vogterne indser, at Oth i et ukontrolleret øjeblik har brækket den gamle kvindes hånd. Oth styrter væk. Roa løber efter ham".

Det er som Oth siger. Samfundet er gået i forrådelse, og det rækker helt ind i de øverste rækker i samfundet. Som en anden doktor må I skære det syge fra det raske, for at forhindre forråelsen i at brede sig yderligere. Det er ufatteligt at forstå, hvordan en førstevismand er blevet så rådden, at han blot passerer åbenlyse forbrydelser på gaden ved højlys dag. Samfundet må renses for disse dårligdomme. Det bliver absolut ikke en let opgave, men Oth siger, at I er nødt til at tage en række forholdsregler ved maskeskiftet. I er nødt til at plante vogtere i forskellige mistænkelige rækker i samfundet. Am er allerede medlem af lærermaskens *diskussionsklub* – han skal nødes til at holde øje med de revolutionære kræfter, der

Roq

yingler dér. Desuden er I nødt til at afsætte Game. Hun er for gammel, og tydeligvis inficeret med dårlighed. I stedet må I plante én fra egne rækker eller én i stoler på i førstevismandsmasken. Du vil gøre dit for, at det sidste bliver tilfældet. Det vil være endnu mere farligt at sprænge vogtergruppen nu, hvor I skal redde samfundet mod sig selv! Oth, Kub og du selv kæmper kampen sammen, og kun jer tre blandt vogterne kender til samfundets forrådnelse.

I et forsøg på at beskytte borgerne mod vismændene, og begrænse skaden, har I taget kontrollen over paladset – i al hemmelighed, selvfølgelig, både overfor vismændene og arbejdermaskerne. I gør det for borgernes bedste, men det er ikke sikkert, at de vil forstå det. I er begyndt at holde vagt foran paladset, så I kan holde arbejdermaskerne ude, og vigtigst af alt, så I ved hvor I har vismændene.

Roas masker

- 11. generation: Ungdomsmaske
- 12. generation: Vogter
- 13. generation: Vogter
- 14. generation: Vogter

Relationer

Nærmeste

Oth (førstevogter)

Dit livs kærlighed og dit store forbillede, som nedstammer fra Den Store Bor. I er meget tæt på hinanden, og du ønsker af hele dit hjerte, at det forbliver sådan. Oth og du skal være vogtere sammen til I dør. Oth bliver nok aldrig din i krop, men han er allerede din i ånd, og i det mindste kan du som vogter være ved hans side, gennem tykt og tyndt.

Både du og Oth ser det at vise følelser som en svaghed – det er menneskeligt at føle, men en dyd at kæmpe mod sin egen svaghed. Du er klar over, at hvis du erklærer Oth din kærlighed, vil du miste hans respekt, og Oth selv.

Kub (vogter)

Kub er et nyt, lovende skud på stammen. Det er hans første maskegeneration, men vogterblodet flyder i hans årer. Han er Oths nevø, og begge nedstammer fra Den Store Bors lillebror, Rav, så det er fint blod, der flyder i deres årer.

Kub er i de seneste år kommet ind i varmen hos dig og Oth. Han er dog

Roa

stadig tredje hjul, men han er blevet inddraget jeres planer om at rydde op i samfundet. Kub er til at stole på, og nådesløs i sit arbejde som vogter for samfundets bedste.

Bor (vogter)

Bor overtog sin far, Lups, vogtermaske, da Lup døde utidigt af et hjerteanfald. Han er faldet godt til blandt drengene, men hans sygdom bobler trods dine forholdsregler, stadig op til overfladen med jævne mellemrum. Derfor holder du dig altid i nærheden af ham, for du er den eneste, der kan få hans vrede til at gå i sig selv igen. Så lægger han hovedet i dit skød, du nusser hans hår, og han bliver som smør mellem dine hænder.

Bor ser verden i sort og hvid. Hvis han opdager I kontrollerer paladset, frygter du, at han vil vende sin vrede mod dig og Oth, for han vil se det som forkert. Derfor må han ikke vide noget om jeres oprydning og kamp. Med lidt snilde er han nu let nok at styre igennem det, uden han behøver opdage hvad der sker.

For at dæmpe vreden, får Bor piller af doktoren dagligt. Du er normalt med når det sker, for Bor er meget bange for doktormasken. På dagen

for maskeskiftet får han også noget beroligende, så han ikke udgør en fare under selve maskeskiftet.

Am (vogter)

Am er en glimrende politimand, men er dårlig kæmper mod barbarerne. Han kan ikke tåle mosten. Derfor skåner Oth ham, for at beholde hans uskyld lidt endnu. De bliver også mest føjelige, hvis de oplæres gradvist, for ikke alle er lige så krigslystne fra starten som Kub og Bor.

Am ved heller ikke hvor råddent samfundet er, men han er en god mand, som gør hvad der bliver sagt, så det er heller ikke nødvendigt.

Han er medlem af Les diskussionsklub, så han skal nødes til at holde øje med deres samfundsundergravende diskussionsmøder.

Bekendte

Mist (sjælesørger)

Du er opvokset sammen med Mist, men I har aldrig været tæt. Du var vist lidt for hård kost til tudeprinsessen. Til gengæld er Oth meget glad for hende, hun er hans lillesøster, og det stikker i hjertet og klør i næven, når han taler om hende, for det er altid med stor

Rod

ømhed. Du ved, at stod valget mellem dig og Mist, ville Oth vælge hende.

Le (lærer)

Du er opvokset med Le, og du har altid holdt meget af hende. Engang var I rimelig tætte veninder, men som vogter er der ikke plads til andre end vogtergruppen.

Du har svært ved at tro på, at hun planlægger samfundsnedbrydende aktiviteter i den diskussionsklub hun har oprettet, men Oth siger, at det forholder sig sådan. Det undrer dig meget, at Le har været så beskyttende overfor barbaren som har kræmmermasken, for hun har altid vidst bedre. Måske du skulle tage en snak med Le, advare hende om, at I holder øje med dem, så hun kan nå at komme til fornuft?

Andre

Kræmmermasken

Barbaren fik en kræmmermaske for to maskeskift siden. At det kunne lade sig gøre, har du aldrig fattet. Hvad er nytten af, at I vogtere kæmper mod barbarerne, for at holde dem ude, hvis samfundet samtidig inviterer dem ind ad en anden indgang?

Kræmmermasken er medlem af Les diskussionsklub, og I frygter hendes hoved flyder over med sabotageplaner.

Game (førstevismand)

Game er efterhånden ikke andet end en gammel, svag kone, som har siddet i førstevismandsmasken for længe. Nu er tråden knækket for hende, og hun er ved at lede sit folk ned af en blind vej. Samfundets vogtere har til opgave at forhindre, at det sker. Han skal have en pensionistmaske til maskeskiftet.

For nogle dage siden brækkede Oth Games håndled i ren og skær frustration over at se, hvor rådden førstevismanden er. Game skal være glad for, at Oth ikke brækkede hendes nakke. Det er set før.

Sef (vismand)

Sef er på jeres side i denne kamp mod samfundets forfald. Vogterne støttede ham ved sidste maskeskift, så han fik en vismandsmaske, og den skulle han gerne beholde efter dette maskeskift.

Tia (vismand)

Tia er en skrøbelig kvinde, og ikke en særlig god vismand. Du har dog

Rod

ikke kunne undgå at bemærke, at hun har en evne til at fordreje mænds hoveder. Selv nogle af dine drenge kigger efter hende, og det irriterer dig, at de ikke kan undertrykke deres følelser nok til, at du som næstkommanderende ikke lægger mærke til det. Næste gang en af dem kigger til hendes side igen, skal der statueres et eksempel, så der kan sættes en stopper for svagheden.

Ki (håndværker)

Ki er Bors storesøster, men han taler sjældent om hende. Han holder vist meget af hende, men af en eller anden grund har du aldrig set dem snakke sammen. Du har dog lagt mærke til, at Ki ofte stirrer ondt efter dig på gaden. Hun er en sær størrelse, der altid virker sur og mut.

Vogteren og maskeskiftet

Der er høj alarmstatus på dagen for maskeskiftet. Det betyder, at alle vogtere vil være kaldt på arbejde for at bevogte paladset og generelt holde gemytterne nede blandt folk.

Som vogter ved man, at folk er anspændte omkring maskeskiftet, og derfor er det nødvendigt med særlig striks politiarbejde denne dag.

Vogterne fungerer som en slags bodyguards for vismændene, og er garanter for borgenes sikkerhed, og for at reglerne bliver overholdt på dagen.

Vogterne har det sikkerhedsmæssige ansvar for afviklingen af borgersamlingen inden maskeskiftet. Der koordineres med førsteadministratoren, som har ansvaret for det praktiske omkring borgersamlingen, og sjælesørgeren, der har ansvaret for, at alle deltagere i maskeskiftet er psykisk stabile.